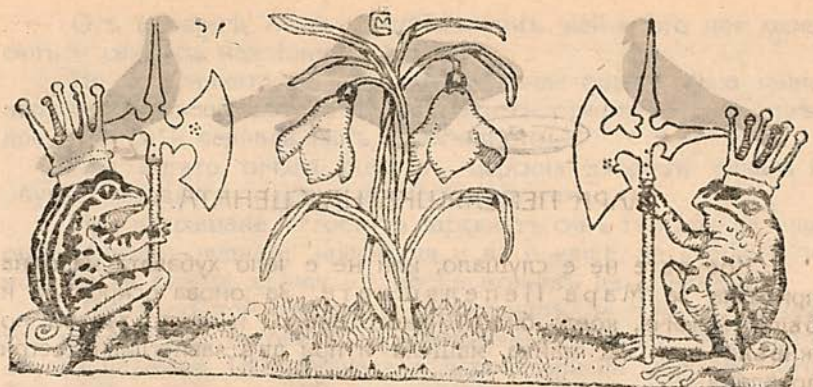

КОКИЧЕ.

Азъ съмъ бѣлото кокиче
Изъ храститѣ горски,
Срамежливо катъ момиче
Отъ погледи хорски.

Машеха ме зла прокуди
Въ снѣга, въ ледовеѣ,
Всичко живо менъ се чуи,
Че съмъ рано цвѣте.

Радостъ нова вамъ показвамъ —
Пролѣтъ ранобудна,
И за нея ви разказвамъ
Приказчица чудна,

Че ще дойде теменужка
Слѣдъ менъ да гостува,
Че слѣдъ тази мила дружка
Славей ще се чува.

Че агънца ще заблѣятъ
Въ пасища зелени,
Че орачи ще засѣятъ
Ниви наторени.

Цв. П.